

že se obžalovanému nikdo jako obecní orgán nevykázal. Stačíť pro podřadění pod zákon, že vědomost o tom, že jde o obecní, tudíž vrchnostenské orgány, měl obžalovaný odjinud. Vzáť nalézací soud za prokázáno, že obžalovaný jako s-ský obyvatel věděl, že Martin N. je náměstkem starosty a v této své funkci dohlížel na práci, a že obžalovanému bylo též známo, že František a Vavřinec L-ovi vykonávají práce z rozkazu starostova, tudíž provádějí příkaz vrchnostenský. Je proto skutková podstata trestných činů, obžalovanému za vinu kladených, dána i ve směru subjektivním.

Čís. 1856.

Právně zcela bezvýznamný úkon není »plněním« nebo »trpěním« ve smyslu §u 98 tr. zák.

Pod skutkovou podstatu zločinu vydírání spadá i vynucení závazku, který není s úspěchem žalovatelným.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1925, Zm I 379/24).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 2. dubna 1924, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 98 písm. b) tr. zák. a přestupkem podle §u 36 zbrojního patentu, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Ve směru §u 281 čís. 9 a) tr. ř. jest zmateční stížnost bezdůvodna. Napadá správnost výroku, odsuzujícího stěžovatele pro zločin podle §u 98 b) tr. zák., z toho důvodu, že skutková podstata vydírání vyžaduje vynucení konání nebo trpění, jež má jakýsi význam právní. Toho prý však při vynucení písemného prohlášení, o něž jde, není, protože již dle stylisace není »úpisem«, a ohrožený musil sám ihned poznati, že obžalovaný na jeho základě na něm ničeho žádati nemůže. Než třebaže lze připustiti ve smyslu judikatury býv. vídeňského nejvyššího soudu, stížností citované, že právně zcela bezvýznamný výkon nemohl by pokládán býti za »plnění« nebo »trpění« ve smyslu §u 98 tr. zák., nelze přikloniti se k názoru stížnosti, že by zde šlo o takovýto výkon. Vynuceno bylo na ohroženém vyhrůzkou obžalovaného vydání písemného prohlášení, jímž se tento zavazuje obžalovanému splatiti do dvou měsíců 20.000 Kč. Že zaplacení peněžité částky do určité lhůty jest výkon, mající význam právní, nemůže býti vážně bráno v pochybnost, když jde o převzetí a osvědčení závazku rázu majetkového. Že snad převzatý závazek není s úspěchem žalovatelný, nemění ničeho na okolnosti, že jde o prohlášení významu právního, poněvadž rozhodným jest předmět závazku, nikoli jeho žalovatelnost, a i závazek nežalovatelný zůstává závazkem. Nelze proto uznati výrok odsuzující podle §u 98 tr. zák. právně pochybeným, kdyžť ostatní předpoklady skutkové podstaty nezávadně jsou zjištěny.